

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/42/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214010220
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Libant
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4214010220.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Stanislava Libanta a členov senátu JUDr. Štefana Hrvolu a JUDr. Petra Kaňu, v trestnej veci proti obžalovanej B.. Q. K., pre pokračovací zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 odsek 1, 2 písmeno b/ Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 29.01.2015, č.k. 2T/39/2014-892, na verejnom zasadnutí konanom dňa 02. júna 2015, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku, odvolanie obžalovanej B.. Q. K., narodenej XX.XX.XXXX,

z a m i e t a,

pretože zistil, že nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Komárno (ďalej "súd I. stupňa") napadnutým rozsudkom uznal obžalovanú B.. Q. K. za vinnú v bode 1a/ pre pokračovací zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 odsek 1, 2 písmeno b/ Trestného zákona, v bode 1b/ pre pokračovací prečin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 odsek 1 Trestného zákona, v bode 2a/ pre pokračovací prečin nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 odsek 1 Trestného zákona a v bode 2b/ pre pokračovací prečin nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 odsek 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

1/

a/ v období od 29. 02. 2012 ako štatutárna zástupkyňa verejnej obchodnej spoločnosti Q. K. a spol. v.o.s. Hurbanovo a od 01. 03. 2012 ako konateľka právneho nástupcu tejto spoločnosti Q. - R. s.r.o., so sídlom I., J. I. XX, IČO: 31 408 435, po tom, čo z miezd zamestnancov zrazila poistné za zamestnancov na nemocenské poistenie, starobné poistenie, príspevky na starobné dôchodkové sporenie, invalidné poistenie a na poistenie v nezamestnanosti, tieto v rozpore s ustanovením § 141 odsek 2 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov neodviedla za obdobie november 2011 platbu 659,04 EUR ku dňu splatnosti poistného, t.j. k 02. 01. 2012, za obdobie december 2011 platbu 614,39 EUR ku dňu splatnosti poistného, t.j. k 31. 01. 2012, za obdobie marec 2012 platbu 616,89 EUR ku dňu splatnosti poistného, t.j. k 30. 04. 2012, za obdobie apríl 2012 platbu 596,- EUR ku dňu splatnosti poistného, t.j. k 31. 05. 2012, za obdobie máj 2012 platbu 543,20 EUR ku dňu splatnosti poistného, t.j. k 02. 07. 2012, za obdobie jún 2012 platbu 61,90 EUR ku dňu splatnosti poistného, t.j. k 31. 07. 2012, za obdobie júl 2012 platbu 497,88 EUR ku dňu splatnosti poistného, t.j. k 31. 08. 2012, za obdobie september 2012 platbu 449,74 EUR ku dňu splatnosti poistného, t.j. k 31. 10. 2012, za obdobie október 2012 platbu 384,42 EUR ku dňu splatnosti poistného, t.j. k 30. 11. 2012, za obdobie november 2012 platbu 364,18 EUR ku dňu splatnosti poistného, t.j. k 31. 12. 2012, za obdobie december 2012 platbu 356,66 EUR ku dňu splatnosti poistného, t.j. k 31. 01. 2013, za obdobie január 2013 platbu 327,05 EUR ku dňu splatnosti poistného, t.j. k 28. 02. 2013, určenému príjemcovi Sociálnej poisťovni, pobočka

Komárno, pričom podľa znaleckého posudku vypracovaného Ing. Janou Janáčovou č. 8/2013 a jeho doplnenia č. 6/2014 v jednotlivých termínoch, keď mali byť zrazené platby odvádzané, zamestnávateľ disponoval finančnými prostriedkami, z ktorých by vedel plniť túto svoju povinnosť a takto v uvedenom období celkovo zrazila a neodviedla 5.871,35 EUR,

b/ za obdobie od 19. marca 2013 ako konateľka Q. R. s.r.o. so sídlom I.. J. I. 55, IČO: 31 408 435, potom, čo z miezd zamestnancov zrazila poistné za zamestnancov na nemocenské poistenie, starobné poistenie, príspevky na starobné dôchodkové sporenie, invalidné poistenie a na poistenie v nezamestnanosti, tieto v rozpore s ustanovením § 141 odsek 2 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov neodviedla, a to za obdobie marec 2013 platbu 424,87 EUR ku dňu splatnosti poistného, t.j. k 30. 04. 2013, za obdobie apríl 2013 platbu 442,60 EUR ku dňu splatnosti poistného, t.j. k 31. 05. 2013, za obdobie máj 2013 platbu 445,94 EUR ku dňu splatnosti poistného, t.j. k 01. 07. 2013, za obdobie jún 2013 platbu 433,09 EUR ku dňu splatnosti poistného, t.j. k 31. 07. 2013, za obdobie júl 2013 platbu 464,67 EUR ku dňu splatnosti poistného, t.j. k 02. 09. 2013, určenému príjemcovi Sociálnej poisťovni, pobočke Komárno, pričom podľa znaleckého posudku vypracovaného Ing. Janou Janáčovou č. 8/2013 a jeho doplnenia č. 6/2014 v jednotlivých termínoch, keď mali byť zrazené platby odvádzané, zamestnávateľ disponoval finančnými prostriedkami, z ktorých by vedel plniť túto svoju povinnosť, takto v uvedenom období celkovo zrazila a neodviedla spolu 2.211,17 EUR,

2)

a/ v období od 29. 02. 2012 ako štatutárna zástupkyňa verejnej obchodnej spoločnosti Q. K. a spol. v.o.s. I. a od 01. 03. 2012 ako konateľka právneho nástupcu tejto spoločnosti Q. - R. s.r.o., so sídlom I., J. I. XX, IČO: 31 408 435, v rozpore s ustanovením § 141 odsek 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov nezaplatila za obdobie november 2011 platbu 1.767,19 EUR ku dňu splatnosti poistného, t.j. k 02. 01. 2012, za obdobie december 2011 platbu 1.647,31 EUR ku dňu splatnosti poistného, t.j. k 31. 01. 2012, za obdobie marec 2012 platbu 1.654,56 EUR ku dňu splatnosti poistného, t.j. k 30. 04. 2012, za obdobie apríl 2012 platbu 1.598,05 EUR ku dňu splatnosti poistného, t.j. k 31. 05. 2012, za obdobie máj 2012 platbu 1.456,64 EUR ku dňu splatnosti poistného, t.j. k 02. 07. 2012, za obdobie jún 2012 platbu 1.239,24 EUR ku dňu splatnosti poistného, t.j. k 31. 07. 2012, za obdobie jún 2012 platbu 1.335,74 EUR ku dňu splatnosti poistného, t.j. k 31. 08. 2012, za obdobie september 2012 platbu 1.206,56 EUR ku dňu splatnosti poistného, t.j. k 30. 10. 2012, za obdobie október 2012 platbu 1.031,42 EUR ku dňu splatnosti poistného, t.j. k 30. 11. 2012, za obdobie november 2012 platbu 987,09 EUR ku dňu splatnosti poistného, t.j. k 31. 12. 2012, za obdobie december 2012 platbu 963,49 EUR ku dňu splatnosti poistného, t.j. k 31. 01. 2013, za obdobie január 2013 platbu 877,74 EUR ku dňu splatnosti poistného, t.j. k 28. 02. 2013, určenému príjemcovi Sociálnej poisťovni, pobočke Komárno, pričom podľa znaleckého posudku vypracovaného Ing. Janou Janáčovou č. 8/2013 a jeho doplnenia č. 6/2014 v jednotlivých termínoch, keď malo byť poistné na sociálne poistenie a príspevok na starobné dôchodkové sporenie zaplatené, spoločnosť disponovala finančnými prostriedkami, z ktorých by vedela plniť túto svoju povinnosť, takto v uvedenom období celkovo nezaplatila spolu 15.765,04 EUR,

b/ v období od 19. marca 2013 ako konateľka právneho nástupcu tejto spoločnosti Q. R. s.r.o., so sídlom I., J. I. XX, IČO: 31 408 435, v rozpore s ustanovením § 141 odsek 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov nezaplatila za obdobie marec 2013 platbu 1.139,86 EUR ku dňu splatnosti poistného, t.j. k 30. 04. 2013, za obdobie apríl 2013 platbu 1.187,83 EUR ku dňu splatnosti poistného, t.j. k 31. 05. 2013, za obdobie máj 2013 platbu 1.196,36 EUR ku dňu splatnosti poistného, t.j. k 01. 07. 2013, za obdobie jún 2013 platbu 1.161,06 EUR ku dňu splatnosti poistného, t.j. k 31. 07. 2013, za obdobie júl 2013 platbu 1.246,96 EUR ku dňu splatnosti poistného, t.j. k 02. 09. 2013, určenému príjemcovi Sociálnej poisťovni, pobočke Komárno, pričom podľa znaleckého posudku vypracovaného Ing. Janou Janáčovou č. 8/2013 a jeho doplnenia č. 6/2014 v jednotlivých termínoch, keď malo byť poistné na sociálne poistenie a príspevok na starobné dôchodkové sporenie zaplatené, spoločnosť disponovala finančnými prostriedkami, z ktorých by vedela plniť túto svoju povinnosť, takto v uvedenom období celkovo nezaplatila spolu 5.932,07 EUR.

Za to jej podľa § 277 odsek 2 Trestného zákona, s použitím § 36 písmeno j/, § 37 písmeno h/, § 38 odsek 2, § 41 odsek 2 Trestného zákona uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona výkon tohto trestu podmienene odložil a uložil probačný dohľad nad jej správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona určil skúšobnú dobu v trvaní 4 rokov.

Podľa § 51 odsek 4 písmeno d/ Trestného zákona jej súčasne uložil povinnosť počas skúšobnej doby zaplatiť dlh voči Sociálnej poisťovni Bratislava, pobočka Komárno.

Proti tomuto rozsudku podala ihneď po jeho vyhlásení odvolanie obžalovaná, vychádzajúc z obsahu písomného odvolania proti výroku o vine a treste, ktoré následne písomne odôvodnila.

V písomnom vyhotovení odvolania žiadala o oslobodenie spod obžaloby v plnom rozsahu. Uviedla, že pri oboch trestných činoch je predpokladom preukázania úmyselnej formy zavinenia solventnosť daňového subjektu v čase spáchania skutku. Úmyselné zavinenie je obligatórnym znakom pri týchto skutkových podstatách trestného činu. Senát okresného súdu však túto otázku nepreukázal, pretože svoje rozhodnutie opiera výlučne o závery znaleckého posudku vypracovaného Ing. Janou Janáčovou, v ktorom sa konštatuje, že spoločnosť bola solventná, teda v termínoch splatnosti, čo bol koniec mesiaca, disponovala dostatkom finančných prostriedkov tak na bankovom účte ako aj v pokladni. S týmto nesúhlasila a počas celého konania poukazovala na skutočnosť, že finančné prostriedky v pokladni boli vykázané len účtovnou operáciou a fyzicky touto sumou nedisponovali. Jednalo sa totiž o tržby z hotovostného predaja, ktoré na základe mesačných pokladničných pásov z registračných pokladní účtovníčka súhrnným účtovným dokladom zaznamenala. Je to bežná účtovná prax v súlade s § 8 zákona o účtovníctve č. 479/2002 Z.z. V zmysle tohto ustanovenia sa vyžaduje od účtovníctva, aby bolo vedené správne, úplne, preukázateľne zrozumiteľne a spôsobom zaručujúcim trvalosť účtovných záznamov. Neuvádza teda požiadavku dochvilnosti. Z uvedeného teda vyplýva, že je prípustné, aby účtovná jednotka vyhotovila raz mesačne súhrnný účtovný doklad na príjem z denných tržieb a ako sprievodné doklady slúžia denné uzávierky z registračnej pokladnice. Pre objasnenie tejto otázky navrhla vypočítať znalkyňu, pričom na otázku či pri svojich zisteniach vychádzala z celého sledovaného obdobia, teda daného mesiaca, potvrdila, že vychádzala z účtovných kníh, ktoré jej boli predložené, ale tieto neobsahovali žiadne podklady. Dokonca tvrdila, že daňový subjekt je povinný najprv odviešť odvody do poisťovni a až keď mu ostanú finančné prostriedky, môže vyplatiť mzdy zamestnancov. Nevedela však ktorý právny predpis ustanovuje túto požiadavku. Pochopiteľne, že sa vôbec nezaoberala otázkou dostatku finančných prostriedkov na výplatu hrubých miezd, lebo len ak by bolo preukázané, že mali dostatok finančných prostriedkov na výplatu hrubých miezd a čiastky zrazené zamestnancom z miezd by použili na iný účel, prípadne by si ich ponechali, bola by naplnená skutková podstata trestného činu v zmysle §277 odsek 1 TZ. Celý znalecký posudok považuje za nehodnoverný na preukázanie otázky solventnosti spoločnosti. O solventnosti sa nedá hovoriť ani v súvislosti s bežným účtom, pretože ako správne konštatuje dozorujúci prokurátor v uznesení č. 2Pv 672/12/4401-23, pre posúdenie objektívnej platobnej spôsobilosti nie je postačujúce ak má povinná osoba možnosť čerpať aj cudzie prostriedky, ale takúto možnosť nevyužije. Počas celého obdobia totiž čerpali kontokorentný úver a teda nedisponovali vlastnými finančnými prostriedkami.

Súd pri svojom rozhodovaní neprihliadol na tieto závažné skutočnosti, ktoré jednoznačne vyvracajú úmyselné zavinenie a napriek tomu ju uznal za vinnú v oboch bodoch obžaloby.

Predmetom tohto konania bolo aj preukazovanie zodpovednej osoby, pričom od začiatku, teda už v prípravnom konaní tvrdila, že zodpovednou osobou za ekonomický chod firmy bol T. B. K. - konateľ, ktorý to nepopieral a tiež opakovane na výsluchoch to aj potvrdil. Dokazovanie v tejto otázke bolo vykonané výsluchom svedkov, ich bývalých zamestnancov, ktorí boli robotníci a k tejto otázke sa pochopiteľne nemohli relevantne vyjadriť. Dôležitosť tejto otázky spočívala hlavne z toho dôvodu, že keďže sa nikdy nevenovala ekonomickej oblasti, nevedela sa vyjadriť k určitým otázkam a teda ani sa účinne brániť.

Odvoláva sa tiež voči povinnosti zaplatiť dlh voči Sociálnej poisťovni Bratislava, pobočka Komárno a to z toho dôvodu, že nárok poisťovne nie je nárokom vyplývajúcim zo škody spôsobenej trestným činom, teda nie na základe zmluvného záväzku, ale ide o nárok vyplývajúci priamo zo zákona.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti, ale najmä z dôvodu, že súd I. stupňa nepreukázal že došlo k naplneniu skutkovej podstaty uvedených trestných činov, pretože tak môže dôjsť iba v prípade solventnosti povinnej osoby, pričom je potrebné zároveň preukázať úmyselné zavinenie, žiada Krajský súd, aby napadnutý rozsudok zrušil a aby ju spod obžaloby oslobodil.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obžalovaná zotrvala na podanom odvolaní a dôvodoch uvedených v jeho písomnom vyhotovení. Navrhla, aby odvolací súd v plnom rozsahu zrušil napadnutý rozsudok a oslobodil ju spod obžaloby.

Zástupca krajskej prokuratúry navrhol jej odvolanie ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť.

Krajský súd ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovanou - nezistiac dôvody na postup v zmysle § 316 odsek 1, 3 Trestného poriadku, preskúmal

podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľka podala odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom neopomenul skúmať, či vec neobsahuje chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej nie je dôvodné.

Súd I. stupňa vykonal dokazovanie zákonným spôsobom, zistil skutkový stav, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti (§ 2 odsek 10 Trestného poriadku) a dôkazy vyhodnotil v súlade s § 2 odsek 12 Trestného poriadku. Zistený skutkový stav aj správne právne posúdil.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s § 168 odsek 1 Trestného poriadku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a v stručnosti aj to akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Nad jeho rámec, reagujúc súčasne na odvolacie námietky obžalovanej, odvolací súd zdôrazňuje, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaná v rozhodnom období vymedzenom v skutkovej vete napadnutého rozsudku, bola štatutárnym orgánom najskôr predmetnej verejnej obchodnej spoločnosti a následne spoločnosti s ručením obmedzeným, ktoré v zmysle § 141 odsek 2 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom postavení v znení neskorších predpisov mali povinnosť odvádzať poisťné zrazené zamestnancom do príslušných fondov Sociálnej poisťovni a v zmysle § 141 odsek 1 citovaného zákona (ako zamestnávateľ za zamestnancov) platiť poisťné Sociálnej poisťovni.

Výška poisťnej povinnosti, ako aj skutočnosť, že poisťné za jednotlivé skutkovo ustálené mesiace v rozhodnom období odvedené a zaplatené nebolo, nebola sporná. Z listinných dôkazov - predložených najmä Sociálnou poisťovňou - konkrétne prehľadov vykázaného poisťného za predmetné spoločnosti ako zamestnávateľa a mesačných výkazov z jej informačného systému, vyplývajú sumy poisťnej povinnosti predmetných spoločností za jednotlivé mesiace relevantného obdobia, ako aj skutočnosť jej nesplnenia, čo napokon ani obžalovaná nespochybňovala.

Súd I. stupňa pri ustálení žalovaných skutkov a ich právnej kvalifikácie oproti obžalobe správne rozčlenil protiprávne konanie do 4 samostatných skutkov, nakoľko tak neodvádzanie, ako aj neplatenie poisťného z pohľadu pokračovania v trestnej činnosti bolo prerušené oznámením vznesenia obvinenia obžalovanej, ku ktorému došlo 18.03.2013, t.j. ďalšie takéto konanie po uvedenom dátume predstavuje samostatný skutok a nie je súčasťou pokračovacieho trestného činu v zmysle § 122 odsek 10, 13 Trestného zákona.

Taktiež je zrejmé, že súd I. stupňa neopomenul skúmať solventnosť (platobnú schopnosť) posudzovaných právnických osôb vo vzťahu k ich povinnosti odvádzať zrazené poisťné (za zamestnancov) a platiť poisťné (ako vlastnú povinnosť zamestnávateľa).

Trestnú zodpovednosť za trestný čin neodvedenia dane a poisťného (§ 277 Trestného zákona) možno voči zodpovednej osobe vyvodzovať len vtedy, ak zamestnávateľ svojim zamestnancom z hrubej mzdy skutočne zrazil príslušné čiastky (v danom prípade) poisťného a neodviedol ich, t.j. ak mal dostatok peňazí na výplatu hrubých miezd a čiastky zrazené zamestnancom použil na iný účel alebo si ich ponechal na účte v banke alebo v hotovosti v pokladni. Naopak, ak by mal k dispozícii len peniaze postačujúce na vyplatenie čistých miezd zamestnancom tak, že po ich vyplatení by mu už nezostalo na odvedenie poisťného, tento trestného činu by sa nedopustil.

Aj vo vzťahu k trestnému činu nezaplatenia dane a poisťného (§ 278 Trestného zákona) platí, že trestná zodpovednosť môže vzniknúť zodpovednej osobe len za predpokladu, že právnická osoba, v mene ktorej koná, v čase splatnosti dane alebo poisťného reálne disponuje s takým objemom finančných prostriedkov, z ktorých môže svoju platobnú povinnosť splniť.

Zo znaleckého posudku znalkyne Ing. Jany Janáčovej (odbor ekonómia a manažment, odvetvie Účtovníctvo, daňovníctvo a kontroling), a jeho doplnenia, vyplýva finančná situácia predmetných spoločností v rozhodnom období, vrátane finančnej hotovosti, ktorou spoločnosti disponovali k jednotlivým mesačným dátumom splatnosti plnenia jednotlivých poisťných povinností, tak vo vzťahu k zrazeným peňažným prostriedkom (ktoré je zamestnávateľ povinný uhrádzať Sociálnej povinnosti za zamestnancov), ako aj k tým, ktoré je povinný odvádzať sám zamestnávateľ.

Zo znaleckých záverov vo vzťahu k peňažným prostriedkom na bankovom účte spoločností vyplynulo, že počas celého rozhodného obdobia tieto disponovali finančnými prostriedky v tzv. debete (peňažné prostriedky vykazovali v každom čase zápornú hodnotu), pričom pokiaľ spoločnosti čerpali finančné prostriedky z tohto účtu, vo svojej podstate čerpali úver, teda nedisponovali s vlastnými peniazmi, na základe čoho možno konštatovať, že vo vzťahu k peňažným prostriedkom na bankovom účte počas celého rozhodného obdobia nemali dostatok financií na plnenie si poistných povinností.

Prostriedkami spoločnosti (spoločností) sú však aj hotovostné finančné prostriedky v pokladni. Zo znaleckých záverov pritom vyplýva, že v pokladni (v hotovosti) v príslušných mesiacoch vymedzených v skutkovej vete napadnutého rozsudku spoločnosti v čase splatnosti mali takú sumu peňazí, ktorá prevyšovala sumu ich poistných povinností (ako povinností zamestnávateľa) voči Sociálnej poisťovni. Zamestnávateľ teda aj po úhrade čistých miezd zamestnancom disponoval s takou sumou finančných prostriedkov, z ktorej v plnom rozsahu mohol plniť svoje povinnosti mu vyplývajúce z § 141 odsek 1, 2 zákona o sociálnom poistení.

Obhajobná (aj odvolacia) námietka obžalovanej, že finančné prostriedky v pokladni boli vykázané len účtovnou operáciou a fyzicky touto sumou nedisponovali, keďže išlo o tržby z hotovostného predaja, ktoré na základe mesačných pokladničných pások z registračných pokladní účtovníčka súhrnným účtovným dokladom zaznamenala, neobstojí. Zo znaleckých zistení jednoznačne vyplýva, že v príslušnom mesiaci výnosy zamestnávateľa prevyšovali jeho výdaje, a teda buď peniaze, predstavujúce (kladný) rozdiel medzi výnosmi a výdajmi, musel mať ku dňu splatnosti poistného fyzicky v pokladni, resp. pokiaľ, ako tvrdí obžalovaná, tieto prostriedky použil na iný účel, odhliadnuc od toho, že takéto ich použitie malo byť taktiež evidované v pokladničnej knihe (ako výdaj), mal s týmito prostriedkami hospodáriť takým spôsobom, aby v deň splatnosti poistného mohol splniť svoju poistnú povinnosť. O tejto svojej povinnosti zamestnávateľ evidentne vedel (mzdové výkazy zamestnancov riadne Sociálnej poisťovni doručoval), a súčasne bol uzrozumený s tým, že jej nesplnením môže naplniť skutkové podstaty žalovaných trestných činov (§ 15 písmeno b/ Trestného zákona).

Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že pokiaľ podnikateľ zistí, že nie je schopný hradiť náklady prevádzky podniku, mzdy svojich zamestnancov a odvody povinných platieb zrazených z ich miezd, resp. aj vlastné zákonné poistné povinnosti, musí prispôsobiť hospodárenie podniku tak, aby zabezpečil plnenie týchto prednostných povinností, prípadne takéto podnikanie ukončiť, inak sa vystavuje o.i. aj trestnoprávnej zodpovednosti. Vlastné rozhodnutie finančné prostriedky, ktorými disponuje použiť na iný (napr. podnikateľský) účel, nemôže akokoľvek ospravedlniť neplnenie si svojich zákonných povinností.

Pokiaľ ide o otázku trestnej zodpovednosti, trestne zodpovednou osobou za žalované trestné činy môže byť len fyzická osoba. Pokiaľ platiteľom poistného, ako je tomu aj v posudzovanom prípade, je právnická osoba, trestne zodpovednou je fyzická osoba, ktorá koná v mene právnickej osoby - môže to byť (najčastejšie) jej štatutárny orgán, člen kolektívneho štatutárneho orgánu, ale aj iná fyzická osoba (napr. vedúci zamestnanec), ak neodvedenie alebo nezaplatenie poistného je dôsledok jej rozhodnutia.

Ako vyplýva z výpisu obchodného registra, v rozhodnom období do 29.02.2012 spoločníkmi verejnej obchodnej spoločnosti - Q. K. a spol. boli obžalovaná a T.. B. K. (jej manžel) s tým, že spoločnosť zastupoval a za ňu sa podpisoval každý zo spoločníkov samostatne. Od 01.03.2012 boli vyššie menovaní spoločníkmi a súčasne konateľmi spoločnosti s ručením obmedzeným - Q. R. s.r.o. s tým, že v mene spoločnosti konal každý konateľ samostatne.

Ako vyplýva z vykonaného dokazovania vyššie menovaní spoločníci a konatelia nepoverili v rozhodnom období žiadneho zamestnanca úkonmi na žiadnom úseku činnosti týchto obchodných spoločností, t.j. ani zabezpečením ich odvodových povinností voči Sociálnej poisťovni, z čoho vyplýva, že výlučne obžalovaná a T.. B. K. boli povinní tieto povinnosti v mene obchodných spoločností v každom čase plniť, a to každý samostatne.

S ohľadom na uvedené odvolací súd nepovažoval za podstatnú otázku, ktorá bola predmetom rozsiahleho dokazovania pred súdom I. stupňa (najmä výsluchmi zamestnancov obchodných spoločností a svedkyne T.. C. Z.), akým spôsobom mali obaja spoločníci a konatelia fakticky, resp. na základe ústnej dohody rozdelené úlohy na úseku riadenia a vykonávania jednotlivých úkonov v

mene predmetných spoločností, teda či povinnosti platiť a odvádzať poisťné Sociálnej poisťovni mala na starosti obžalovaná alebo jej manžel.

Z obžalovacej zásady a princípu akuzačného trestného procesu vyjadrených v § 237 odsek 1 Trestného poriadku (trestné stíhanie pred súdom sa koná len na podklade obžaloby alebo návrhu na dohodu o vine a treste, ktoré podáva a pred súdom zastupuje prokurátor) vyplýva, že súd v trestnom konaní môže konať len na podklade obžaloby (resp. návrhu na schválenie dohody o vine a treste), t.j. výlučne o žalovanom skutku a o osobe, na ktorú bola prokurátorom obžaloba (resp. návrh) podaná.

Na tom základe bol súd (I. stupňa aj odvolací) oprávnený posudzovať z pohľadu vzniku trestnej zodpovednosti za žalované skutky výlučne konanie obžalovanej (nie aj jej manžela), a z tohto hľadiska odvolací súd konštatuje, že obžalovaná bola osobou zodpovednou - ako spoločník (v.o.s.) a následne konateľ (s.r.o.), konajúcou v mene predmetných obchodných spoločností, aj za plnenie povinností vymedzených v § 141 zákona o sociálnom poistení.

Súd I. stupňa preto rozhodol správne, keď obžalovanú uznal za vinnú na skutkovom a právnom základe uvedenom v napadnutom rozsudku. Pokiaľ v skutkovej vete v bode 2a/ uviedol platbu za "jún 2012 vo výške 1 335,24 eur", hoci z vykonaných dôkazov vyplýva, že ide o platbu za "júl 2012", uvedenú nesprávnosť odvolací súd považoval za výlučne formálnu (pisársku) chybu, ktorá nič nemení na inak vecnej správnosti napadnutého rozsudku a nehodnotil ju preto ako dôvod na jeho zrušenie vo výroku o vine.

Súd I. stupňa správne postupoval aj pri ukladaní trestu obžalovanej. Tejto uložil podmienený úhrnný trest odňatia slobody (bez možnosti ukladania iného druhu trestu v zmysle § 34 odsek 6 Trestného zákona) na samej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby vo výmere 3 rokov, keď do úvahy prichádzalo uloženie jej trestu v trestnej sadzbe 3 roky až 10 rokov a 8 mesiacov odňatia slobody (§ 277 odsek 2, § 41 odsek 2 Trestného zákona). Správne vyhodnotil aj existenciu 1 poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno j/ Trestného zákona (tj. že obžalovaná pred spáchaním žalovaných skutkov viedla riadny život) a 1 priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno h/ Trestného zákona (tj. že spáchala viac trestných činov). Vzhľadom na doterajšiu bezúhonnosť na obžalovanú nie je potrebné pôsobiť nepodmienečným trestom odňatia slobody, preto podmienený trest odňatia slobody s odkladom jeho výkonu s určením primeranej skúšobnej doby 4 roky a s uložením probačného dohľadu, ako aj primeranej povinnosti zaplatiť spôsobený dlh, je spôsobilý naplniť účel trestu v zmysle § 34 odsek 1 Trestného zákona.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.